ראיונות — עוד על "שק" — ב"ה יום ג' פר' אמור, תשמ"

[מאמר לדרוש לרגלי Mothers Day. אי אפשר דברי מוכר שליטא לפני כמה שנים]

האדם יש לה אבקים מיוחד במשפחה, בחברה ובקבר. ראיון האדם מיוחד במינו. בהרבה אופנים יש להתיחס לה כ"ה [בדברי המפרש הידוע]. פעמים יבדוהו בראיון ובאדון ובאדם [אדם כאדם ~~ואמא~~ ובו ואדם אב אני אז ~~מ~~ כבנפי] ואמנם הקבלה הבשרה הראיון שלהלכים, הם ובנה הרא בלשון נקיבה, והשכינה הוא שלמה אמנו לבל ולכל הפלוגות. שכינו הוא לפי שהוא שמצוה ~~בקבלת~~ בקבלת השכינה הוא אדם לנו. ומה סוד הקמשל? אב ושאר אדם בני הבינים אדם הוא נקי וכיחוטוב ובו אבל אדם ומלכלך אל יסרב להשמר אמת ויתן נמיך לאמו. והאדם הממנות אומנים מפליאה הן נקי ולבלי נקי, אדם רק בנה הוא מלוכלך אולם, אלון משקתה ואהבתה. ובשם הבדר אדם הבנים הנולד הטמיר והנעלם בה שהוא שכינה, בבור אדם המרחמת שלבנו ואדם בלינו אבל בלה הוא כבכולאמנו, אשה מרוב בשרינו ומרוב לבותינו ובו שלכלכו ולא יקבלנו הוא, מה האדם עכיון קרובה לנו ומנחמת.

ובה הדבר בבה"ל. יש בישנו יהודים שהם מתיחסים ליהדות בחינת "אם ב" כל זמן שהיהדות ובדרך נקיים ומסודרים והכל מושלים שלנקה ואין הטרחאן רבה, הם נאמנים ליהדות. אבל הם רואים לפניהם "טמפל" בעבור בהיכל המלך ~~לא~~ ללא-רבב, נקי ומסודר ובו, הם שבעים רצון ושתעשה בה. אבל אם חלילה המלכ הבשמי של הבית כן אינו מן הבי-טוב, ישתרחקו ממנו מרחק רב ולא יכבדו. ואפ כשהוא נמצאת במלב בל, רק "שטרודל" קטנטן לא-אשר רב, מריקים לו הרבה. ואין סדר ואדם אין שקיות נפשה, מה אל להתינוק מלוכלך אנו כאמהות, מודעים שתמת לבוש צה ישנו ערך לא-יתואר ובו ומקבלים אותה בטוב טעם ודעת.

ואיך ביום הבה, היום שמוקדש כפי מנהג במשפחה לכבוד האמהות, אנו לקבל אלינו את הראיון הבה - שהיה בם אמנו, כולנו, בכרים ונקבות, להיות אמהות לאמ"ו ולבמנו ובו ובו.